กฎแห่งกรรม

เล่มที่ 4 **ภาค** กฎแห่งกรรม

เรื่อง เปรตหลวงพ่อขำ

โดย พระภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี

หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม

คณะผู้จัดทำ http://www.jarun.org/contact-webmaster.html
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เปรตหลวงพ่อขำ

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

ต่อไปนี้จะขอชี้แจงเรื่องกฎแห่งกรรมว่าพระเป็นเปรตได้อย่างไร เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ อาตมาได้รับอาราธนาจากพระครูสุวัฒน์คณาภิบาล เจ้าคณะอำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ไปในงานมหาพุทธาภิเษก เพื่อรวบรวมจตุปัจจัยสร้างอุโบสถ และปลุกเสกประชาชนที่วัด โพธาราม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

เมื่ออาตมาไปถึง มีคณาจารย์จากภาคเหนือ ภาคอีสาน นั่งกันอยู่หลายองค์ โยมคนหนึ่งจำชื่อไม่ได้แน่ชัด อยู่บ้านเหนือวัดโพธาราม มีอาชีพทำนากับทำไร่ยาสูบ อายุประมาณ ๖๐ ปีเศษ ได้มาคุยถึงยารักษาโรคบ้าว่า รักษาโรคบ้ามาเยอะทั้งสาวแก่แม่หม้ายหลายคน หายทั้งนั้น เลือดทำพิษก็รักษาหาย วิกลจริตก็หาย อาตมานึกในใจว่าเดี๋ยวต้องจดจำตำราจากโยมคนนี้ให้ได้
พอเขาว่างกันแล้วอาตมาก็เรียกโยมคนนี้มาคุย อาตมาถามว่า *"โยม ที่โยมคุยว่ารักษาโรคบ้าหายมาหลายคนแล้วนั้น โยมเป็นหมอหรือเปล่า"* เขาตอบว่า

"โอ ผมไม่ได้เป็นหมอหรอก แต่พ่อผมเป็นหมอโบราณ ผมเรียนจากพ่อไว้เล็กน้อย แต่ก็ไม่ได้รักษาใคร" อาตมาถามว่า *"ทำไมโยมถึงมีชื่อเสียงรักษาโรคบ้าได้"* โยมคนนั้นเล่าว่า ***"ผมได้ตำราจากผีพระมาเข้าฝัน ผีพระมาบอกยาแก่บ้า เป็นพระจากจังหวัดสิงห์บุรี"*** อาตมาขอจดตำรายา โยมก็บอกว่า *"ผมอยากให้จังเลย ไปให้ทานต่อ แต่นิยาพระผีบอก คงห้าม บอกไปแล้วคงไม่ขลัง ผมก็ถือคำโบราณอย่างนี้ ท่านอยากได้ ผมจะเล่าเรื่องถวายให้ฟัง"*

อาตมาถามว่า *"โยมเคยไปจังหวัดสิงห์บุรี หรือเปล่า"* เขาบอกว่า *"ไม่เคยไปเลย"* และก็เล่าเรื่องความฝันว่า ดังนี้
วันหนึ่ง ไปเลี้ยงควาย ไปดูไร่ยาสูบด้วย มีพระองค์หนึ่งร่างกายใหญ่โต ห่มผ้าขาดร่องแร่ง อายุประมาณ ๗๐ ปี เดินไปเดินมา ก็มาแวะนั่ง บอกว่า

"พ่อคิดเอ๊ย หลวงพ่อหิวน้ำจัง ขอบิณฑบาตน้ำหน่อยได้ไหม" ผมก็ไปตักน้ำไปถวายในขณะที่เลี้ยงควาย เมื่อถวายเสร็จแล้ว หลวงพ่อองค์นี้ท่านก็นั่งคุย
ผมก็ถามว่า *"หลวงพ่ออยู่ที่ไหน มาทำไมที่นี่"* ท่านบอกว่า *"พ่อทิดเอ๊ย ที่มานี่ มาทวงหนี้เขานะ เขาขอยืมเงินมา ๑ ชั่ง และอีก ๒ บ้าน ขอยืมมา ๒ ชั่ง แล้วไม่ให้ หลวงพ่อก็ตามทวง ทวงแล้วก็ไม่ให้ด้วย ไม่รู้หายไปไหน นี่ก็เดินวนเวียนอยู่แถวนี้มาเป็นเวลานานแล้ว มาทวงหนี้"*

ผมถามอีกว่า *"หลวงพ่อชื่ออะไร อยู่ที่ไหน"* ท่านบอกว่า *"ชื่อหลวงพ่อขำ อยู่ที่วัดเสาธงทอง บ้านแป้งไทย"* และเล่าต่อไปว่า *"บ้านเกิดเมืองนอนหลวงพ่ออยู่เยื้องวัดชะลอน มีท่าความใหญ่ อยู่เหนือวัดอัมพวัน"* ท่านบอกว่า ท่านเป็นพระนักเทศน์ได้เงินทองมากมาย แต่ไม่ได้ทำบุญสุนทานแต่ประการใด ได้มีญาติและเพื่อนของญาติมากู้เงิน กู้มาแล้วก็อพยพมาทำไร่ยาสูบ ที่จังหวัดสุโขทัย อยู่ที่อำเภอนี้แหละ

ผมถามว่า *"หลวงพ่ออยู่อย่างไรล่ะ"*
ท่านตอบว่า *"เออ! หลวงพ่อตายมา ๕๐-๖๐ ปี แล้วยังมาทวงหนี้ พ่อทิดเอ๊ย หลวงพ่อเดินอยู่แถวนี้ ดูมานานแล้ว ไม่มีใครมีลักษณะดีกว่าพ่อทิด พ่อทิดมีอัธยาศัยดี ใจบุญ ใจกุศล อุตส่าห์เอาน้ำมาให้หลวงพ่อฉันในวันนี้ เอาละ! หลวงพ่อมีของดีให้ หลวงพ่อเป็นหมอรักษาโรคบ้าอยู่วัดเสาธงทอง* พ่อทิดเอ๊ย *จดนะ จำไว้นะ ยานี้มี ๓๒ สิ่ง เป็นยาหม้อใหญ่ แก้โรคบ้า หลวงพ่อเคยรักษาบ้ามา จำเอาไว้นะ พ่อทิดนะ หลวงพ่อไม่มีอะไรตอบแทน"*

โยมคนนี้ก็จดจำได้หมด เพราะเคยเป็นลูกมือของพ่อเขา ช่วยเก็บยาสมุนไพร เลยจำชื่อยาได้มากมาย และตื่นขึ้นมาก็จดยาไว้ทั้งหมด ๓๒ สิ่ง เป็นยาใช้ปืบต้ม ทานแล้วหายทุกราย
อาตมาฟังแล้วก็ไม่น่าเชื่อ ต้องสืบสาวราวเรื่องดูก่อน

หลวงพ่อท่านเล่าได้ถูกต้องเป็นตุเป็นตะ บอกว่า

"พ่อทิดเอ๊ย เป็นเวรเป็นกรรมหลวงพ่อเหลือเกิน ตอนหลวงพ่อเป็นเจ้าอาวาสวัดเสาธงทอง เป็นนักเทศน์ เป็นพระอุปัชฌาย์ บวชนาคไม่พัก หลวงพ่อตายแล้ว เขาทำศพแล้ว ๕๐-๖๐ ปีผ่านไป หลวงพ่อยังต้องไปทวงหนี้เขา อดอยากเหลือเกิน วันนี้ทั้งวันไม่ได้ฉันข้าวเลย ไม่มีจะฉัน และหิวน้ำน้ำลายไหลยืด พ่อทิดก็ใจดี มีจิตเป็นกุศล อุตส่าห์เอาน้ำมาถวาย หลวงพ่อฉัน

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้จัดทำโดย webmaster@jarun.org
ติดต่อและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม info@jarun.org

หมดกาเลย พ่อทิดมีเงินทองหมั้นทำบุญทำทานนะ อย่าไปให้ใครกู้อย่างนี้เลย" และก็บอกต่อไปอีกว่า *"สมภารองค์ปัจจุบัน ยังรักษาโรคบ้าอยู่ชื่ออาจารย์พวง"*

โยมคนนี้ได้เล่าให้อาตมาฟัง แล้วก็ถามว่า

"หลวงพ่อครับ วัดอัมพวันอยู่ใกล้วัดหลวงพ่อพวงไหม" อาตมาบอก *"อยู่ใกล้กัน วัดอยู่ในเขตอำเภอพรหมบุรี"* โยมบอกว่า *"เอาละหลวงพ่อ ไปขอยากับหลวงพ่อพวงก็แล้วกัน ผมก็อยากจะจดให้เหลือเกิน แต่จดไปแล้วกลัวว่าจะไม่ขลัง"*
อาตมากลับจากงานมหาพุทธาภิเษกแล้วก็ไปกราบเรียนหลวงพ่อพวง ท่านหัวเราะ บอกว่า จริง อาจารย์ของท่านเอง ขี้เหนียวที่สุด เก็บจนเก่าทั้งนั้น นมก็แข็ง ร่มก็ลุ่ย เสื่ออ่อนมีเป็นมัด ๆ พอท่านมรณภาพแล้ว นำออกมาเปื่อยยุ่ยหมดเลย ร่มแต่ละคันผุหมด มีเงินทองมากมาย เขาเอาไปสร้างวัด สร้างศาลาจนปัจจุบันนี้

หลวงพ่อพวงยืนยันว่าเป็นความจริง ท่านก็จดยาให้ แต่อาตมาก็ไม่ได้รักษานะ ไม่ได้เป็นหมอ ไม่ได้รักษาใครเลย และได้ยาแก้เลือดลมไม่ดีด้วย หลวงพ่อพวงก็รักษาต่อเนื่องจากครูบาอาจารย์มา บัดนี้หลวงพ่อพวงได้มรณภาพไปแล้ว อายุถึง ๘๐ ปีเศษ อาตมายังไปงานพระราชทานเพลิงศพ เพราะอยู่ในเขตอำเภอพรหมบุรี อาตมาเป็นเจ้าคณะอำเภอ จึงได้ยานี้มา แต่ไม่ได้ตั้งตัวเป็นหมอแต่ประการใด

อาตมาได้ถามโยมที่อำเภอศรีสำโรงว่า *"โยมคุยกับท่านนานไหม"* เขาบอกว่า *"นาน ท่านบอกว่า สอนลูกสอนหลานนะอย่าทำเลย อย่าขี้เหนียวเลย นี่แหละหลวงพ่อลำบากเหลือเกิน บัดนี้ยังหาที่เกิดไม่ได้เลย ไปเที่ยวทวงหนี้ ทวงแล้วเขาก็ไม่ให้เลยก็ตามทวงตลอดไป สบงจีวรขาดร่องแร่งมาอย่างนี้แหละ"*

ที่วัดอัมพวันก็ยังมี ชื่อหลวงตาเฟื่อง เดี๋ยวนี้ยังอยู่ด้วย ตอนบวชไม่ทำกิจวัตรอะไร ขนแต่ของวัดเข้าบ้าน ตายแล้วเป็นเปรตอยู่ที่วัดนี้ มีคนนับถือศาสนาคริสต์คนหนึ่ง นั่งทางในเก่ง ได้มาที่วัดนี้ ยังเห็นนั่งอยู่บนศาลา
ขอชี้แจงให้โยมฟัง พระเป็นเปรตได้แน่ ที่เล่านี่เพื่อเป็นตัวอย่างของพระภิกษุสมัยนี้ อาตมาไม่เชื่อก็ต้องเชื่อ เพราะโยมคนที่ฝันรับตำรายาไว้ ไม่เคยมาสิงห์บุรีเลย

ขอฝากญาติโยมไว้เพียงนี้นะ นี่เป็นกฎแห่งกรรมไม่จำต้องกล่าวว่าเป็นพระภิกษุเท่านั้น เป็นฆราวาสก็มีมาก ขอเรียนพระสงฆ์องค์เจ้าไว้ **อำนาจโลภะ อยากได้ไม่ทำบุญสุนทาน** เลยต้องไปทวงหนี้ที่ให้เขากู้ เวลาตายไม่นึกถึงอรหัง พุทโธ ไม่เคยเจริญพระกรรมฐาน ตายไปวิญญาณก็ออกจากร่าง ไปทวงหนี้เรียกว่า เปรต เปรตวิสัย ๖๐ ปีแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเวลา ๑๖ ปีแล้วที่อาตมาไปนั่งมหาพุทธาภิเษกที่วัดโพธาราม อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

อันนี้เป็นตัวอย่างได้ อาตมาเกิดไม่ทันหลวงพ่อขำ โยมคนนั้นบอก ต้องเชื่อ ๑๐๐% เพราะว่าไม่เคยมาสิงห์บุรี และอาตมาได้บอกไว้ว่า โยมผ่านมาแวะวัดอัมพวันหน่อยในเวลากาลต่อมา โยมคนนั้นก็พาลูกมาที่วัดนี้ หลายปีผ่านมาแล้ว มาบอกให้พาไปวัดเสาธงทอง อาตมาก็พาไป ตอนนั้นหลวงพ่อพวงยังไม่มรณภาพ ได้บอกกับหลวงพ่อพวงว่า ฝันอย่างนี้จริง หลวงพ่อพวงถามว่า *"ยามีอะไรบ้าง บอกให้ฟังซิ"* โยมผู้ที่ฝันได้รับยาไว้ ก็บอกยา หลวงพ่อพวงบอก *"ถูกต้อง"* ไม่ขาดแต่ละสิ่ง หนักเท่านั้นบาท เข้ายาดำด้วย เข้าฝักคูน ใบมะกา นี่แหละ แต่ทั้งหมดมี ๓๒ สิ่ง หลวงพ่อพวงจึงให้ตำรายาอาตมาเป็นยาแก้โรคบ้า

นับประสาอะไรกับโยมผู้หนึ่ง เป็นเศรษฐี ๘๔ ปี รักษาอุโบสถมา ๓๐ ปี ทอดกฐินเก่ง ทอดผ้าป่าเก่ง แต่ตายเป็นเปรตไปเที่ยวเข้าเขา **เพราะอำนาจโลภะ เอาทรัพย์สมบัติของลูกชายคนโตมาให้คนเล็ก"** ลูกเขยเล่นการพนันจนหมด ผลาญหมดเลยเสียใจ **ถึงแก่กรรมตายเป็นเปรต** เพราะ**โยมคนนี้ไม่เคยเจริญวิปัสสนากรรมฐานเลย อำนาจโลภะตายไปเป็นเปรต อำนาจโทสะตายลงนรก อำนาจโมหะตายไปต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน**

อาตมาเคยเล่าให้โยมฟังแล้ว สมภารที่จังหวัดสุพรรณบุรี ติดต่อจังหวัดกาญจนบุรี เป็นอุปัชฌาย์พระครูสัญญาบัตร ตายไปแล้ว ๓ ปี อาตมาไปงานศพนี้ สมัยก่อนนานแล้ว ตายไปเกิดเป็นวัว วัวนั้นเข้าไปในวัดนั้นเรื่อย เจ้าของเลยปล่อยให้อยู่ในวัด นี่เห็นได้ชัด อาตมาได้ชี้แจงกฎแห่งกรรม มาพอสมควรแก่เวลาแล้ว ขออาตมาโยมทั้งหลาย จงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ นึกคิดสิ่งหนึ่งประการใด สมความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกัน ทุกรูป ทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้เทอญ

.....

พระครูภาวนาวิสุทธิ์ (หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม)
วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี 16160
โทร. 0-3659-9381

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์นี้จัดทำโดย webmaster@jarun.org
ติดต่อและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม info@jarun.org